

2. Krisztusban gyökerezve és ráépülve

Azért, hogy világossá tegyem a hit fontosságát a hívek életében, szeretnék annál a három fogalomnál időzni, amelyeket Szent Pál ebben a szentírási mondatban használ: **„Krisztusban gyökerezve és rá épülve erősödjete meg a hitben!”** (vö. Kol 2,7). **Három képet találunk benne: a „gyökerezve” szó a fára és azt tápláló gyökerekre emlékeztet bennünket, az „épülve” egy ház építésére utal, az „erősödés” pedig a testi és morális képességeink növekedésére utal.** Nagyon kifejező képek ezek. Mielőtt magyarázatot fűzök hozzájuk, csak arra szeretnék utalni, hogy ez a három kifejezés az eredeti szövegben nyelvtani szempontból passzív alakban áll: ez azt jelenti, hogy maga Krisztus az, aki kezdeményezi a hívők meggyökeresedését, őrá épülését és megerősítését.

Először nézzük a fa képét, amely az őt tápláló és szilárdan tartó gyökereknek köszönhetően erősen áll a földön, amelybe ültették. Gyökerek nélkül elfújná a szél, és elpusztulna. Melyek a mi gyökereink? Természetesen a szüleink, családjunk s országunk kultúrája, amelyek önazonosságunk nagyon fontos alkotóelemei. A Biblia egy másikat is felfed számunkra. Jeremiás próféta írja: „Áldott az az ember, aki az Úrban bíz, akinek az Úrban van a reménye. Olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely gyökereit egészen a folyóig ereszti. Ha

jön a hőség, nem kell félnie, lombja mindig zöldellni fog. Szárazság idején sem kell aggódnia, akkor sem szűnik meg gyümölcsöt teremni” (Jer 17,7-8). Gyökeret ereszteni azt jelenti a próféta számára, hogy bizalmunkat újra Istenbe helyezzük. Belőle merítjük életünket, nélküle nem tudnánk igazán élni, hiszen „Isten örök életet adott nekünk, s ez az élet az ő Fiában van” (vö. 1Jn 5,11). Jézus maga is azt mondja magáról, hogy ő a mi életünk (vö. Jn 14,6). **Ezért a keresztény hit nem csupán bizonyos igazságokban való hit, hanem elsősorban személyes kapcsolat Jézus Krisztussal, az Isten Fiával való találkozás, amely egész életünknek új lendületet ad. Ha személyes kapcsolatra lépünk vele, akkor Krisztus megmutatja igazi önazonosságunkat, s a vele való barátságban növekszik és teljesedik ki az életünk.** Fiatalkorunkban van egy pillanat, amikor mindenki felteszi magának a kérdést: mi az életem értelme? Mi a célom, milyen irányba kell mennem? Ez egy alapvető időszak, amely belső nyugtalanságot okozhat, ami néha elég sokáig tart. Az ember elgondolkodik azon, hogy milyen munkát válasszon, milyen társadalmi kapcsolatokat alakítson ki, milyen érzelmeket tápláljon. Ezzel kapcsolatban eszembe jut saját fiatalságom. Valahogyan már elég korán tudtam, hogy az Úr papnak szán engem. Amikor azonban a háború után a szemináriumban és az egyetemen e cél elérése felé haladtam, újból meg kellett küzdenem ezért a bizonyosságért, fel kellett tennem a kérdést: Valóban ez az én utam? Valóban ez az Úr akarata számomra? Képes vagyok egy életen át hozzá hűségesnek lenni, és egészen neki, a szolgálatára szentelni az életemet? Az ilyen döntésekért meg kell szenvedni. Máshogyan nem megy. De utána megérett bennem a bizonyosság: így van jól. Igen, az Úr hív engem, és akkor majd erőt is ad nekem. A rá való hallgatásban, a vele való együttlében leszek igazi önmagammá. Nem a kívánságaim teljesítése számít, hanem az ő akarata. Így lesz igazi az élet.

Amint a gyökerek szilárdan tartják a fát a földben, úgy ad tartós szilárdságot az alap a háznak. A hit által Krisztusra épülünk (vö. Kol 2,7), ahogyan egy ház az alapra épül. Az üdvösségtörténetben számos szent példáját látjuk, akik életüket Isten ígéjére építették. Köztük az első Ábrahám. Hitbeli ősatyánk engedelmeskedett Istennek, aki azt kérte tőle, hogy hagyja el az otthonát, és költözzön egy ismeretlen országba. „Ábrahám hitt az Istennek, ez megigazulására vált, és az Isten barátjának nevezték” (Jak 2,23). Krisztusra épülni azt jelenti, hogy konkrétan válaszolunk Isten hívására, benne bízunk, és tettekre váltjuk a szavait. Jézus maga figyelmeztette tanítványait: „Miért mondjátok nekem: Uram, Uram! – ha nem teszitek meg, amit mondom?” (Lk 6,46). És visszatérve a házépités képéhez, hozzáteszi: „aki eljön, meghallgatja tanításomat és tettekre is váltja, a házat építő emberhez hasonlít, aki mélyre leásott, és a sziklára rakta az alapot. Jött az árvíz, és az áradat rázúdult a házra, de nem tudta megingatni, mert biztos alapra épült” (Lk 6,47–48).

Kedves barátaim, építsétek sziklára a házatokat, mint az az ember, „aki mélyre leásott”. **Próbáljátok meg ti is mindennap követni Krisztus szavát. Úgy tekintsetek rá, mint igaz baráttra, akivel megoszthatjátok életutatokat. Mellette képesek lesztek arra, hogy a nehézségekkel, a problémákkal, de még a csalódásokkal és a vereségekkel is bátran és reménnyel nézzetek szembe.** Állandóan a könnyebb utat ajánlják nektek, de magatok fogjátok észrevenni, hogy ezek hamisnak bizonyulnak, nem adnak békét és örömet. **Csak Isten ígéje mutatja meg az igazi utat, csak a nekünk átadott hit az a fény, amely megvilágítja utunkat. Fogadjátok hálával ezt a lelki ajándékot, amelyet családjaitoktól kaptatok és tegyetek meg mindent azért, hogy Isten hívására felelősen válaszoljatok, és felnőjete a hitben.** Ne higgyetek azoknak, akik azt mondják nektek, hogy életetek felépítéséhez nincs szükségetek másokra! Inkább támaszkodjatok azoknak a hitére, akik közel állnak hozzátok, az Egyház hitére, és köszönjétek meg az Úrnak, hogy ezt a hitet kaptátok és elfogadtátok!

1. Céljaid megvalósításához kéred-e az Úr Jézus segítségét? Észreveszed-e, hogy bizonyos dolgok csak Neki köszönhetőek az életedben, hogy Nélküle nem sikerült volna?
2. Észreveszed-e a mindennapjaidban az Úr hívását? Mit gondolsz miért hívott meg Téged a Madridi Világtalálkozóra?

Ha van kedvetek és alkalmatok egy kicsit mélyebben is foglalkozni a témával, akkor javasoljuk a következő csoportos feldolgozást:

Fénymásoljuk le a csoport minden tagjának az alábbi feladatlapot, adjunk pár percet a kitöltésére és ha mindenki kész, akkor egy közös nagy fa (A3-as lapra kinyomtatott, felnagyított) gyökerét töltsé ki együtt a csoport úgy, hogy mindenki ír rá valamit, ami a saját fájának gyökerén szerepel, de a nagy fáén még nem.

Illyés Gyula írja: A szél kihívásaira a fa a gyökereivel válaszol. Ugyanígy mi keresztények is az ördög kísértéseire a Krisztusba vetett hitünkkel válaszolunk. Az ábrán látható fa egy-egy gyökerére írd rá hited alapjait/gyökereit!

